

STUDERANDE HAR ORDET

”Här står jag och kan inte annat”

En liten mänska, specialläraren från landsorten har kommit till huvudstaden för att studera teologi. Hemma i Kankaanpää lever familjens far och en ishockeyspelande Johannes. Den mellersta, Tuomas, befinner sig ännu en kort tid i armén. Den äldsta, Elviira Harrintytär, bor i ett stödboende alldeles i närheten av mitt barndomshem.

”Var än jag går, är framför dig.” Sist och slutligen har allt som har skett i mitt liv varit Guds goda ledning trots att jag inte alltid har förstått det. I det jordiska är det tre ord som har varit en god grund: dopet, faddrarna och hemmet. Så har det varit trots att ingen i skaran har betraktat sig som troende. Förbönen, aftonbönen och familjegemenskapen har burit och jag har mitt bland livets törnar fått växa i en trygg miljö ända till denna dag. Ämnet för min gradu handlar också om barn. Frågan lyder: ”Hur mår barnet?”

”Lydig mot Gud”. Levande Gud har plockat ihop spillrorna av mitt liv och i sin kärlek fogat dem samman till något nytt. Sedan dess har Jesus varit hörnstenen som bär allt och genom honom får jag lära känna Sanningens Ande. Hur kär är inte den psalmen för mig: ”Sanningens Ande ... kom att oss leda”! Den sjöng vi i tiden som en morgonpsalm i Cygnaeus folkskola i Björneborg. Levande Gud gav liv, måtte hans goda vilja ske också idag. Man kan frimodigt vandra på vägen som är beredd.

”Vakna upp och stärk de andra.” När vi i bön ber om Guds ledning öppnar Han steg för steg vårt förstånd enligt vad han finner för gott. Gud har genom sitt Ord på ett mycket konkret sätt kallat mig till en uppgift. Den insikten har jag gömt i mitt hjärta i väntan på Guds omsorg. Och Gud verkar, varje dag och stund. Han lämnar aldrig på hälft det som han har påbörjat. Jag upplever att detta skriveri är ett bönesvar. ”Genom Guds nåd är jag vad jag är”, säger Paulus i sitt brev till församlingen i Korint (1 Kor 15). Paulus upplevde på sitt sätt sig som en ringa apostel i skaran av apostlar. Den upplevelsen delar jag med honom. Men vi behöver inte vara oroliga på grund av vår otillräcklighet (Rom 8). De mest betydelsefulla i allt är det som var viktigast för Paulus: att människor skulle tro på Jesu kors och uppståndelse. Det enda som kan föra oss till undergång är att Jesus inte duger.

”Hur mår barnet alltså!” Kära vänner, det har varit en glädje att få vara med i Jesu sakkännande, trygga och humoristiska församling i STI. Under vårt jordeliv skall barnens välbefinnande stå i främsta rummet, med både disciplin och kärlek. Men framför allt är vår uppgift att ombesörja Jesu Kristi, vår mänskoblivna Guds välbefinnande i världen. Vi bör alla gemensamt rikta in våra krafter för det målet.

Minna Marjaniemi, teol. stud.